

2. Η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων προαγωγής και το Πρωτοδικείο πρέπει να περιορίσει τον έλεγχό του στο ζήτημα μήπως η αρχή αυτή έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο ή προς σκοπό διάφορο από εκείνον για τον οποίο της έχει παρασχεθεί αυτή η εξουσία.
3. Ναι μεν η ΑΔΑ υποχρεούται, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, να αιτιολογεί την απόφαση που απορρίπτει ρητά ένσταση προσβολής μιας προαγωγής, δεν υποχρεούται όμως να αποκαλύψει στον αποκλεισθέντα υποψήφιο τη συγκριτική εκτίμηση που έκανε γι' αυτόν και για τον υποψήφιο που προήχθη. Η ΑΔΑ μπορεί να περιοριστεί σε αιτιολογία συνοπτική που αφορά την ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτά ο ΚΥΚ τη νομιμότητα μιας προαγωγής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 25ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-11/91,

Bernhard Schloh, υπάλληλος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rhein-sheim,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Philip Bentley, barrister του Lincoln's Inn και μέλος του γραφείου Stanbrook και Hooper των Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Xavier Herlin, αναπληρωτή διευθυντή

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου, περί προαγωγής του R. B. στη θέση του διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση αυτή, καθώς και της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεως του τελευταίου,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, D. Barrington και H. Kirschner, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Δεκεμβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της προσφυγής

- 1 Ο προσφεύγων, γεννηθείς το 1929, εισήλθε στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου στις 12 Μαΐου 1964. Ασκεί καθήκοντα νομικού συμβούλου στη Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου. Από την 1η Οκτωβρίου 1973 έχει τον βαθμό Α 3.
- 2 Στις 28 Ιουνίου 1989, το Συμβούλιο δημοσίευσε μια ανακοίνωση κενής θέσεως που αφορούσε μια θέση βαθμού Α 2 στη Νομική Υπηρεσία για να πληρωθεί με μετάθεση. Αυτή η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν είχε αποτελέσματα και οι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου πληροφορήθηκαν με ανακοίνωση προς το προ-

σωπικό, με αριθμό 4/90 της 11ης Ιανουαρίου 1990, ότι η εν λόγω θέση θα πληρωνόταν με προαγωγή.

- 3 Ο προσφεύγων υπέβαλε την υποψηφιότητά του στις 21 Ιανουαρίου 1990. Επτά άλλοι υπάλληλοι βαθμού Α 3 της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου υπέβαλαν επίσης υποψηφιότητες.
- 4 Στις 3 Απριλίου 1990 ο προσφεύγων είχε συνομιλία με τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, ο οποίος ασκεί στο θεσμικό αυτό όργανο τις αρμοδιότητες που έχουν παρασχεθεί στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) για τις αποφάσεις προαγωγών των υπαλλήλων του βαθμού Α 2. Με έγγραφο της 21ης Μαΐου 1990 ο Γενικός Γραμματέας πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι η υποψηφιότητά του δεν « μπόρεσε να γίνει δεκτή », διότι η ΑΔΑ « επέλεξε άλλον υποψήφιο. »
- 5 Ο άλλος αυτός υποψήφιος ήταν ο R. B., ο οποίος γεννήθηκε το 1936, εισήλθε στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου το 1964 και ανήλθε στον βαθμό Α 3 το 1979. Ο R. B. ο οποίος, όπως και ο προσφεύγων, είναι γερμανικής ιθαγενείας, υπηρετούσε τελευταία στη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.
- 6 Στις 17 Αυγούστου 1990 ο προσφεύγων υπέβαλε ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), στην οποία υποστήριξε ότι οι αποφάσεις που περιείχε το έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1990 είχαν ληφθεί κατά παράβαση των ισχυόντων κανόνων δικαίου.
- 7 Ο προσφεύγων παραπονέθηκε πρώτον ότι τα ουσιαστικά προσόντα που απέκτησε αφενός μεν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του στις Βρυξέλλες, αφετέρου δε ως εκπρόσωπος του Συμβουλίου ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν είχαν ληφθεί υπόψη.

- 8 Εξάλλου, ισχυρίστηκε ότι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου, M. Ersbøll, δεν τον μεταχειριζόταν κατά τρόπο αντικειμενικό. Υποστήριξε δε ότι, σε αρκετές περιπτώσεις στις οποίες είχε εμπλακεί, ο Ersbøll δεν συμμορφώθηκε « ούτε προς το δίκαιο ούτε προς το Δικαστήριο » και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντικατόπτριζε την « αντιστάθμιση αυτής της στάσεως » του Ersbøll έναντι αυτού. Για να θεμελιώσει τον ισχυρισμό του ο προσφεύγων ανέφερε τρεις ενδείξεις:
- Τον Ιούλιο του 1988 ο Ersbøll διόρισε τον προϊστάμενο του γραφείου του ως υπάλληλο βαθμού A 2 χωρίς να συμβουλευθεί προηγουμένως την επιτροπή μετακινήσεων της οποίας ήταν τότε μέλος ο προσφεύγων. Παρά τη γραπτή παρέμβαση αυτής της επιτροπής ενώπιον του Γενικού Γραμματέα, ενέμεινε καταρχάς στην απόφασή του, πράγμα που δεν άφησε άλλη δυνατότητα στον προσφεύγοντα παρά να παραιτηθεί από την εν λόγω επιτροπή. Ένα μήνα αργότερα, αφού ζήτησε και έλαβε τη γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας, ο Γενικός Γραμματέας ακύρωσε την απόφασή του και ο προσφεύγων ξαναπήρε τη θέση του στην Επιτροπή.
  - Κατά τα τέλη του 1989, ο Ersbøll απέφυγε με διάφορα προσχήματα να δεχθεί τον προσφεύγοντα για να συνομιλήσει μαζί του επί της προαγωγής του.
  - Ο Ersbøll καθυστέρησε ανεπιτρέτως την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, 85/82, Schloh κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1983, σ. 2105, 2131), με την οποία ο προσφεύγων πέτυχε την ακύρωση του διορισμού υπαλλήλου βαθμού A 2 (διευθυντή του προϋπολογισμού και του ΚΥΚ) για τον λόγο ότι η εν λόγω θέση είχε επιφυλαχθεί, κατά παράβαση του άρθρου 27, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ, σε υπήκοο ορισμένου κράτους μέλους. Μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, το πρόσωπο που είχε διοριστεί παρέμεινε στην υπηρεσία του Συμβουλίου, ως έκτακτος υπάλληλος βαθμού A 2 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1984. Η εν λόγω θέση πληρώθηκε με τον διορισμό υπαλλήλου μόλις την 1η Σεπτεμβρίου 1984. Κατά τον προσφεύγοντα, η χρονολογική αυτή σειρά των γεγονότων αποδεικνύει ότι ο Ersbøll δεν είχε συμμορφωθεί προς την εν λόγω απόφαση.
- 9 Ο προσφεύγων προσέθεσε ακόμη ότι, στη γενέτειρά του (Αμβούργο), θεωρείται απρεπές (nicht anständig) να επιτρέπεται σ' έναν υπάλληλο να εργάζεται και να αγορεύει ενώπιον του Δικαστηρίου πολλές φορές χωρίς να αναγνωρίζεται η αξία της εργασίας του.

- 10 Η ένσταση απορρίφθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα που έστειλε ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου στον προσφεύγοντα στις 14 Νοεμβρίου 1990 και το οποίο είχε ως εξής:

« Η προαναφερόμενη ένστασή σας, η οποία στρέφεται κατά των αποφάσεων που περιλαμβάνονται στο έγγραφό μου της 21.5.1990 περί προαγωγής διευθυντή στη Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου, αποτέλεσε αντικείμενο ενδεδειγμένης έρευνας.

Μετά την έρευνα αυτή προβαίνω στις εξής παρατηρήσεις.

Δυνάμει του άρθρου 45 του ΚΥΚ, η προαγωγή διενεργείται με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και γίνεται αποκλειστικά κατ' εκλογήν μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων που συνετάγησαν γι' αυτούς.

Επί του θέματος αυτού επιτρέψτε μου να διευκρινίσω ότι, για την εκτίμηση των ουσιαστικών προσόντων και των εκθέσεων βαθμολογίας που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την προαγωγή, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως· η εξουσία αυτή έχει άλλωστε ρητά αναγνωριστεί από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και θα πρέπει να σας βεβαιώσω ότι, προκειμένου περί προαγωγών, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή τηρεί σχολαστικά τους καθορισμένους κανόνες από το άρθρο 45 του ΚΥΚ.

Ενόψει των προεκτεθέντων λυπούμαι που δεν μπορώ να κάνω δεκτή την ένστασή σας της 17.08.1990. »

Διαδικασία

- 11 Υπό τις περιστάσεις αυτές ο προσφεύγων άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 1991 την παρούσα προσφυγή. Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.

- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, το καθού προσκόμισε φάκελο που περιείχε τα έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία πληρώσεως της εν λόγω θέσεως καθώς και τους ατομικούς φακέλους του προσφεύγοντος και του προαχθέντος υποψηφίου.
- 13 Ο υπηρεσιακός φάκελος σχετικά με τη διαδικασία πληρώσεως της θέσεως περιείχε ιδίως ένα υπηρεσιακό σημείωμα του Γενικού Γραμματέα, της 23ης Μαΐου 1990, που προοριζόταν για τον φάκελο της Διευθύνσεως Προσωπικού και Διοικήσεως, το οποίο περιέγραφε τη διαδικασία που ακολούθησε η ΑΔΑ. Σύμφωνα με το σημείωμα αυτό, ο Γενικός Γραμματέας είχε ορίσει μια επιτροπή επιλογής, συγκείμενη από τρία πρόσωπα, δηλαδή τον γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, τον διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως και ένα σύμβουλο του δικού του γραφείου. Ο Γενικός Γραμματέας ανέφερε ότι, αφού άκουσε την προφορική εισήγηση της εν λόγω επιτροπής, συζήτησε ατομικά με καθένα από τους υποψηφίους. Κατά τη διάρκεια αυτών των συζητήσεων ζήτησε από κάθε υποψήφιο αν είχε στοιχεία να προσθέσει σ' αυτά που είχε ήδη επικαλεστεί κατά την προηγούμενη συζήτησή του με τον γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας. Ο Γενικός Γραμματέας υπογράμμισε στο εν λόγω σημείωμά του ακόμη ότι, για την ΑΔΑ και για τον γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, «μία από τις απαραίτητες προϋποθέσεις που πρέπει να συγκεντρώνει αυτός που θα προκριθεί, εκτός από τα προφανή νομικά του προσόντα, αποτελεί το αν είναι ικανός να διοικεί μια ομάδα νομικών». Το σημείωμα συνοδευόταν με σύντομα πρακτικά των συζητήσεων τις οποίες είχε ο Γενικός Γραμματέας με τους υποψηφίους, μεταξύ των οποίων και η συζήτηση που είχε με τον προσφεύγοντα στις 3 Απριλίου 1990. Αντίγραφο του υπηρεσιακού φακέλου είχε διαβιβαστεί στον προσφεύγοντα.
- 14 Όσον αφορά τον ατομικό φάκελο του R. B., μόνον η τελευταία έκθεση βαθμολογίας του είχε κατατεθεί στη δικογραφία. Ο εκπρόσωπος του καθού είχε την ευκαιρία να λάβει γνώση του εγγράφου αυτού στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.
- 15 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 5ης Δεκεμβρίου 1991. Ο εκπρόσωπος του καθού η προσφυγή οργάνου απάντησε ιδίως σε διάφορες ερωτήσεις σχετικά με τα έγγραφα που προσκόμισε και τις οποίες του είχε θέσει προηγουμένως το Πρωτοδικείο. Ο Πρόεδρος κήρυξε τη λήξη της προφορικής διαδικασίας κατά το πέρας της συνεδριάσεως.

16 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου περί προαγωγής του R. Β. στη θέση του διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας και περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για τη θέση αυτή — αποφάσεις που κοινοποιήθηκαν με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της 21ης Μαΐου 1990 — καθώς και την απόφαση που απέρριψε την ένστασή του — απόφαση που του κοινοποιήθηκε με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της 14ης Νοεμβρίου 1990·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

17 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα κατά το μέτρο που τα έξοδα αυτά δεν βαρύνουν το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 70 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Επί της ουσίας

18 Κατά την έγγραφη διαδικασία ο προσφεύγων διατύπωσε τα παράπονά του κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων σε ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως. Το Πρωτοδικείο εκτιμά όμως ότι πρέπει να διακριθούν τρεις λόγοι, πρώτον, παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, και των γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως των αρχών περί ισότητας και διανεμητικής δικαιοσύνης, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, και, τρίτον, κατάχρηση εξουσίας. Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι ο προσφεύγων προέβαλε κατά τη συνεδρίαση έναν τέταρτο λόγο ακυρώσεως, περί ανεπαρκούς αιτιολογίας της αποφάσεως που απέρριψε την ένστασή του.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ και των γενικών αρχών του δικαίου

- 19 Μολονότι επικαλείται ρητά στο δικόγραφό του παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ και των γενικών αρχών του δικαίου, ο προσφεύγων δεν συνόδευσε τον λόγο αυτό με καμία ειδική επιχειρηματολογία.
- 20 Όσον αφορά την προβαλλομένη παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι υποψηφιότητες του προσφεύγοντος και του Β. εξετάστηκαν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και ότι ο προσφεύγων δεν εξήγησε πώς τα πραγματικά στοιχεία που επαναλαμβάνονται στην προσφυγή του μπορούν να αποδείξουν το εναντίον. Όσον αφορά τις αρχές της ισότητας και διανεμητικής δικαιοσύνης, το καθού η προσφυγή όργανο εκτιμά ότι οι αρχές αυτές αντανακλώνται στα άρθρα 5, παράγραφος 3, και 45, παράγραφος 1, και ότι το περιεχόμενό τους, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν βαίνει πέραν του περιεχομένου των διατάξεων αυτών. Στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς του το Συμβούλιο παρατηρεί ότι ο προσφεύγων δεν επανήλθε στο υπόμνημα απαντήσεώς του επί του λόγου περί παραβάσεως των αρχών αυτών και έτσι συνάγει το συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων τον εγκατέλειψε.
- 21 Εφόσον ο προσφεύγων δεν συνόδευσε τον λόγο ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ και των γενικών αρχών του δικαίου με κανένα στοιχείο που να επιτρέπει την εκτίμηση της βασιμότητάς του, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ

- 22 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, ο προσφεύγων υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, μολονότι αναγνωρίζει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ, η εξουσία αυτή πρέπει να ασκείται με πλήρη αντικειμενικότητα. Θεωρεί ότι δεν τον μεταχειρίστηκαν με αντικειμενικό τρόπο. Για να θεμελιώσει τον ισχυρισμό του αυτό ο προσφεύγων αναφέρεται στις μομφές που διατυπώνει στην ένστασή του, ιδίως αυτές που αναφέρονται στην προαγωγή του προϊσταμένου του γραφείου του Γενικού Γραμματέα σε θέση Α 2 το 1988 και στις άκαρπες προσπάθειες για να συναντήσει τον Γενικό Γραμματέα κατά τα τέλη του 1989 και να συζητήσει μαζί του επί της προαγωγής του.

- 23 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι τα ουσιαστικά του προσόντα δεν αναγνωρίστηκαν κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όσον αφορά το έργο που επιτέλεσε στις Βρυξέλλες, ο προσφεύγων αναφέρεται στον ατομικό του φάκελο με τις αντίστοιχες κρίσεις και σχόλια.
- 24 Όσον αφορά τις δραστηριότητές του ως εκπροσώπου του Συμβουλίου ενώπιον του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων μέμφεται τον Γενικό Γραμματέα ότι τις θεωρεί « ανάξιες ». Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εκπροσώπησε το Συμβούλιο ενώπιον του Δικαστηρίου σε τριάντα τουλάχιστον υποθέσεις, στις οποίες αγόρευσε σε πέντε γλώσσες διαδικασίας και στα πιο διαφορετικά θέματα. Οι δραστηριότητες αυτές τις οποίες άσκησε επί δέκα πέντε έτη ουδέποτε αναγνωρίστηκαν και μερικές φορές μάλιστα ούτε αναφέρθηκαν στην έκθεση βαθμολογίας του. Σχετικά προς το θέμα αυτό ο προσφεύγων αναφέρεται επίσης στο γεγονός ότι έλαβε μεν την άδεια να διδάξει ορισμένα μαθήματα στα πανεπιστήμια των Βρυξελλών και του Saarbrücken, αλλά μόνο μία φορά έλαβε πληρωμένη άδεια για να διδάξει κοινοτικό δίκαιο στις Ηνωμένες Πολιτείες και έπρεπε να χρησιμοποιήσει κανονικές ημέρες αδειας του για να μπορέσει να εξασφαλίσει εκεί περαιτέρω παραμονή για τη διδασκαλία. Αναφέρει επίσης ότι δεν μετέσχε ποτέ σε συνέδριο της FIDE, ενώ ένας ή περισσότεροι διευθυντές ή γενικοί διευθυντές του Συμβουλίου ήσαν εκεί πάντοτε παρόντες. Κατά τον προσφεύγοντα, η « μη εκτίμηση » των δραστηριοτήτων του ενώπιον του Δικαστηρίου που χαρακτηρίζει ως « παραπλήσια προς την έλλειψη σεβασμού προς το Δικαστήριο » εκδηλώθηκε επίσης με την καθυστέρηση της εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, που τον είχε ήδη φέρει σε σύγκρουση με το Συμβούλιο.
- 25 Με το υπόμνημά του απαντήσεως ο προσφεύγων προσέθεσε ότι το ίδιο το καθού παρέσχε την απόδειξη ότι ο Γενικός Γραμματέας του χαρακτηρίζει τις δραστηριότητες του προσφεύγοντος ενώπιον του Δικαστηρίου ως « άνευ αξίας » εκθέτοντας, στο υπόμνημά του αντικρούσεως, ότι μια θέση βαθμού Α 2 « δεν απαιτεί αναγκαστικά και μόνον ειδική τεχνική μόρφωση, αλλά επίσης, και προπαντός, ικανότητες διευθύνσεως, συντονισμού και επαφής σε πολύ υψηλό επίπεδο (...) ». Ο προσφεύγων φρονεί ότι είναι άδικο να χαρακτηρίζονται οι δραστηριότητες των εκπροσώπων των κοινοτικών οργάνων ενώπιον του Δικαστηρίου ότι απαιτούν « μόνον ειδική τεχνική μόρφωση ».
- 26 Τρίτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν έγινε συγκριτική εξέταση σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Για να στηρίξει την άποψή του αυτή, ο προσφεύγων αναφέρεται με υπόμνημα απαντήσεώς του στις περιστάσεις που

περιέβαλαν την προαγωγή του R. B. στην επίμαχη θέση. Κατά τον προσφεύγοντα, ο R. B. στην πραγματικότητα μετέταξε με τη θέση του της Γενικής Διευθύνσεως Εξωτερικών Σχέσεων στη Νομική Υπηρεσία και η μετάταξη αυτή συνοδεύθηκε με αναβάθμιση της θέσεως και επομένως με προαγωγή του R. B. Κατά τον προσφεύγοντα, υπό τις περιστάσεις αυτές, η συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων που δήθεν προηγήθηκε είχε χάσει κάθε σημασία, έτσι ώστε αναγκαστικά παραβιάστηκε το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων επιστράτη την προσοχή επί του γεγονότος ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν προσδιόριζε τη φύση των καθηκόντων που αντιστοιχούσαν στην « ούτως ειπείν προς πλήρωση » θέση.

- 27 Κατά την έγγραφη διαδικασία ο προσφεύγων προέβαλε εξάλλου ότι το καθού δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με τη συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων. Κατά τη συνεδρίαση υποστήριξε ότι τα στοιχεία που προσκόμισε το Συμβούλιο κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου επιβεβαιώνουν ότι δεν έγινε συγκριτική εξέταση. Υπογράμμισε δε ότι η προσφορά προσκομίσεως του ατομικού του φακέλου καθώς και του ατομικού φακέλου του R. B. δεν αρκεί για να αποδείξει ότι έγινε τέτοια εξέταση. Όσον αφορά το προαναφερθέν υπηρεσιακό σημείωμα του Γενικού Γραμματέα της 23ης Μαΐου 1990, ο προσφεύγων τόνισε ότι ήταν μεταγενέστερο της προσβαλλομένης προαγωγής και ότι προσκομίστηκε μόλις μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση. Ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι ουδέποτε είχε ακούσει να γίνεται λόγος για την ύπαρξη επιτροπής επιλογής και ότι οι υποψήφιοι δεν εξέθεσαν τις απόψεις τους ενώπιόν της, ενώ στο πλαίσιο μιας άλλης διαδικασίας πληρώσεως θέσεως οι ενδιαφερόμενοι είχαν ενημερωθεί από την αρχή για τον διορισμό μιας τέτοιας επιτροπής που θα άκουγε τις απόψεις των υποψηφίων.

- 28 Όσον αφορά τα προσόντα « διοικήσεως » στα οποία αναφέρεται το προαναφερθέν σημείωμα, ο προσφεύγων αιτιάται την ΑΔΑ ότι προσέφυγε σε ανέλεγκτη έννοια. Ισχυρίστηκε ότι ο R. B. ασχολήθηκε στην προηγούμενη θέση του με διπλωματικά ζητήματα και ότι δεν είχε πραγματική νομική πρακτική εξάσκηση επί είκοσι πέντε έτη, ενώ ο ίδιος ο προσφεύγων είχε αγορεύσει ενώπιον του Δικαστηρίου σε πενήντα περίπου υποθέσεις. Υπογραμμίζει δε ότι ο R. B. είναι επομένως « μόνο μάνατζερ », ενώ καθόσον αφορά αυτόν, ο Fornasier, πρώην γενικός διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας, που τον γνώριζε προσωπικά, είχε βεβαιώσει στις εκθέσεις βαθμολογίας του την ικανότητα του προσφεύγοντος να διευθύνει μια ομάδα. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι ο Γενικός Γραμματέας, που δεν τον γνώριζε, δεν μπορεί να ισχυριστεί το αντίθετο χωρίς να αιτιολογήσει την άποψή του ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 29 Σε απάντηση ερωτήσεως του Πρωτοδικείου, ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος επέστησε την προσοχή επί του γεγονότος ότι δεν προκύπτει από τις απαντήσεις του Συμβουλίου ότι οι ατομικοί φάκελοι των υποψηφίων είχαν διαβιβαστεί στην επιτροπή επιλογής και στην ΑΔΑ. Εξάλλου, ισχυρίστηκε ότι το Πρωτοδικείο δεν διαθέτει τα αναγκαία στοιχεία για να μπορέσει να ελέγξει αν η ΑΔΑ τήρησε τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Υπογράμμισε ιδίως ότι, σύμφωνα με το σημείωμα της 23ης Μαΐου 1990, η επιτροπή επιλογής προέβη μόνο σε προφορική εισήγηση, πράγμα που εμποδίζει την άσκηση ελέγχου της νομιμότητας. Κατά τον προσφεύγοντα, τέτοιες περιστάσεις όπου δεν είναι δυνατός ο έλεγχος της νομιμότητας από τον κοινοτικό δικαστή, πρέπει να αρκούν για να δικαιολογηθεί η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως.
- 30 Με υπόμνημα απαντήσεώς του ο προσφεύγων πρότεινε επίσης στο Πρωτοδικείο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση κατά την προφορική διαδικασία, του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου και του ίδιου του προσφεύγοντος. Κατά τη συνεδρίαση διευκρίνισε ότι δεν εννοούσε ότι ζητεί να καταθέσει ως μάρτυρας ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου, αλλά να είναι παρών για να απαντήσει ενδεχομένως σε ερωτήσεις που θα του έθετε το Πρωτοδικείο χωρίς ορκωμοσία του.
- 31 Απαντώντας στον λόγο περί παραβάσεως του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι τα στοιχεία που επικαλείται ο προσφεύγων αποδεικνύουν ότι πρόκειται για νομικό ο οποίος επαγρυπνεί σχολαστικά στην τήρηση του δικαίου κατά την προαγωγή των υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου, αλλά ότι κανένα από τα περιστατικά που επικαλείται δεν δείχνει έλλειψη αντικειμενικότητας της ΑΔΑ έναντι αυτού.
- 32 Κατά την άποψη του Συμβουλίου, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα ουσιαστικά του προσόντα. Κατά την άποψή του, τα πραγματικά περιστατικά που προβάλλει ο προσφεύγων, όσον αφορά την πανεπιστημιακή του δραστηριότητα, δεν αποδεικνύουν έλλειψη αναγνωρίσεως της εργασίας του ως εκπροσώπου ενώπιον του Δικαστηρίου. Το καθού παρατηρεί ότι οι παραδόσεις μαθημάτων που κάνει ένας υπάλληλος κατά την διάρκεια των αδειών του δεν είναι κρίσιμες για την εκτίμηση της ικανότητάς του, της αποδόσεώς του και της συμπεριφοράς του στην υπηρεσία στο πλαίσιο του άρθρου 43 του ΚΥΚ. Υπενθυμίζει άλλωστε ότι τα θεσμικά όργανα δεν έχουν καμιά υποχρέωση να χορηγούν άδειες άνευ αποδοχών για να μπορεί ένας υπάλληλος να διδάσκει.

- 33 Το Συμβούλιο προσθέτει με υπόμνημα ανταπαντήσεώς του ότι δεν σκόπευε να υποτιμήσει τις δραστηριότητες του προσφεύγοντος ως εκπροσώπου ενώπιον του Δικαστηρίου χρησιμοποιώντας, στο υπόμνημα αντικρούσεώς του, την έκφραση « μόνον ειδική τεχνική μόρφωση ». Φρονεί πάντως ότι ο καλύτερος δικηγόρος του κόσμου δεν είναι αναγκαστικά και ο καλύτερος υποψήφιος για να γίνει διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας. Περαιτέρω υπογραμμίζει ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη όχι μόνο τα προσόντα του νομικού-δικηγόρου, αλλά και οι ικανότητες διευθύνσεως, συντονισμού και επαφής σε πολύ υψηλό επίπεδο. Καλεί μάλιστα το Πρωτοδικείο να συγκρίνει τους ατομικούς φακέλους του προσφεύγοντος και του R. B. για να διαπιστώσει αν η ΑΔΑ ενήργησε εντός των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεώς της λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία αυτά, περιλαμβανομένων και των δραστηριοτήτων του προσφεύγοντος ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Συμβούλιο βεβαιώνει επίσης ότι απονέμει στο Δικαστήριο και στις αποφάσεις του τον πρέποντα σεβασμό. Προσθέτει τέλος ότι αν παρά ταύτα διαπιστωθεί κάποια έλλειψη σεβασμού, και πάλι αυτό δεν αποδεικνύει ότι δεν έδειξε αντικειμενικότητα έναντι του προσφεύγοντος.
- 34 Όσον αφορά την άποψη του προσφεύγοντος, κατά την οποία δεν έγινε συγκριτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων οφείλει να αποδείξει την έλλειψη τέτοιας συγκριτικής εξέτασης. Επικαλείται δε την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1978, 34/77, Oslizlok κατά Επιτροπής (Rec. 1978, σ. 1099, 1113) για να ισχυριστεί ότι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία διακριτική εξουσία όταν πρόκειται για πρόσληψη και για απομάκρυνση των υπαλλήλων Α 1 και Α 2, πράγμα που συνεπάγεται ευρεία ελευθερία αποφάσεως, τόσον όσον αφορά τις αντικειμενικές ανάγκες της υπηρεσίας όσο και ως προς την εκτίμηση των ατομικών προσόντων των οικείων υπαλλήλων. Φρονεί ότι από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι ο προσφεύγων πρέπει να αναφέρει τα περιστατικά που αποδεικνύουν σαφώς ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων και των αντιστοιχών εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων. Κατά το Συμβούλιο, αυτό θα συνέβαινε π. χ. αν τα περιστατικά αποδείκνυαν ότι η ΑΔΑ είχε επηρεαστεί από ένα κράτος μέλος ή από την ιθαγένεια του υποψηφίου που επέλεξε, όπως στην πρώτη υπόθεση Schloh (προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, 85/82). Έτσι, στην παρούσα υπόθεση, ο προσφεύγων και ο επιλεγείς υποψήφιος έχουν την ίδια ιθαγένεια και δεν προβλήθηκε ότι ένα κράτος μέλος επηρέασε την απόφαση της ΑΔΑ. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει εξάλλου τα ουσιαστικά προσόντα του επιλεγέντος υποψηφίου και τις εκθέσεις βαθμολογίας του οι οποίες υπήρξαν κατά κανόνα εξαιρετικά λαμπρές.
- 35 Το Συμβούλιο αμφισβητεί με υπόμνημα ανταπαντήσεώς του ότι η θέση και τα καθήκοντα του R. B. μεταφέρθηκαν από τη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων στη Νομική Υπηρεσία. Ισχυρίζεται ότι ο R. B. ασκεί καθήκοντα απολύτως νέα από τότε

που τοποθετήθηκε στη Νομική Υπηρεσία. Καταρχάς του ανατέθηκαν έργα σχετικά με τη γερμανική ενοποίηση όταν αυτή χρειάστηκε επείγοντα μέτρα από την Κοινότητα. Ήδη επικουρεί τον γενικό διευθυντή στην άσκηση των καθηκόντων του νομικού συμβούλου δύο διακυβερνητικών διασκέψεων που βρίσκονται σε εξέλιξη επί της οικονομικής και νομισματικής ενώσεως και επί της πολιτικής ενώσεως, καθώς και για τον χειρισμό νομικών θεμάτων επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων. Κατά το Συμβούλιο, τα καθήκοντα αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με εκείνα που ασκούσε προηγουμένως ο R. Β. στη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων, όπου απασχολούνταν με τις σχέσεις με την Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα, με την εμπορική κανονιστική ρύθμιση, περιλαμβανομένων και των ζητημάτων αντιντάμπινγκ, διεθνών οικονομικών οργανώσεων, ζητημάτων Βορρά-Νότου, κ.λπ.

- 36 Το Συμβούλιο εκτιμά ότι « διεξήχθη πραγματικός διαγωνισμός για την προς πλήρωση θέση »: δημοσιεύθηκε ανακοίνωση κενής θέσεως, οκτώ υπάλληλοι μεταξύ των οποίων και ο προσφεύγων υπέβαλαν τις υποψηφιότητές τους, οι φάκελοι των οκτώ υποψηφίων αποτέλεσαν αντικείμενο εμπεριστατωμένης έρευνας, οι απόψεις των οκτώ υποψηφίων ακούστηκαν σε ατομικές συνεντεύξεις καθενός από αυτούς· επελέγη δε ο υποψήφιος που διέθετε, κατά την εκτίμηση της ΑΔΑ, τα καλύτερα ουσιαστικά προσόντα εκτιμώμενα στο σύνολό τους.
- 37 Όσον αφορά την αιτίαση ότι δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με την εξέταση των υποψηφίων, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι ατομικοί φάκελοι του προσφεύγοντος και του R. Β. θα επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να κρίνει αν η ΑΔΑ υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεώς της θεωρώντας ότι η υποψηφιότητα του R. Β. εμφάνιζε περισσότερη αντιστοιχία, από εκείνη του προσφεύγοντος, προς τις απαιτήσεις της πληρωτέας θέσεως, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις εκθέσεις που συνέταξαν για τους δύο υποψηφίους οι διαδοχικοί ιεραρχικά προϊστάμενοί τους από τις αντίστοιχες προαγωγές τους στον βαθμό Α 3.
- 38 Απαντώντας στις ερωτήσεις που απηύθυνε το Πρωτοδικείο στο καθού, ο εκπρόσωπός του διευκρίνισε ότι η διοίκηση προσωπικού διαβίβασε στην ΑΔΑ στις 30 Ιανουαρίου 1990 τους φακέλους που αφορούσαν τις εκθέσεις βαθμολογίας των οκτώ υποψηφίων για την εν λόγω θέση, διοικητικά δελτία που περιέγραφαν τις σταδιοδρομίες τους εντός του οργάνου και τις αιτήσεις υποψηφιότητάς τους. Προσέθεσε δε ότι η επιτροπή επιλογής που μνημονεύεται στο προαναφερόμενο σημείωμα της 23ης Μαΐου 1990

συστήθηκε βάσει αποφάσεως ad hoc του Γενικού Γραμματέα και ότι η επιτροπή αυτή πρότεινε στην ΑΔΑ την προαγωγή του R. B. Τόσο η επιτροπή επιλογής όσο και η ΑΔΑ διέθεταν φυλλάδια των ατομικών φακέλων των υποψηφίων που περιείχαν τις εκθέσεις βαθμολογίας τους.

- 39 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν διευκρίνιζε τη φύση των καθηκόντων της προς πλήρωση θέσεως, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ο προσδιορισμός των καθηκόντων του νέου διευθυντή δεν είχε γίνει κατά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως και ότι ο προσδιορισμός αυτός υπάγεται, όπως και η ανάθεση όλων των καθηκόντων των υπαλλήλων της Νομικής Υπηρεσίας, όχι στην αρμοδιότητα της ΑΔΑ, αλλά του γενικού διευθυντή της Υπηρεσίας. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι δεν συνηθίζεται να περιλαμβάνονται στις ανακοινώσεις κενής θέσεως για τις θέσεις Α 2 της Νομικής Υπηρεσίας αξιώσεις αναφερόμενες σε ειδικές ικανότητες σ' αυτό ή σ' εκείνο το πεδίο, δεδομένου ότι τα καθήκοντα « προϊσταμένων ομάδας » της υπηρεσίας αυτής μπορούν να αλλάζουν και πράγματι αλλάζουν, ανάλογα με τις περιστάσεις, με απόφαση του γενικού διευθυντή της υπηρεσίας. Για να στηρίξει τον ισχυρισμό του αυτό, το Συμβούλιο αναφέρεται σε ανακοινώσεις σχετικών κενών θέσεων που δημοσιεύθηκαν κατά τα δέκα τελευταία έτη και τις οποίες επισυνήψε στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς του.
- 40 Όσον αφορά την πρόταση του προσφεύγοντος να διαταχθεί η αυτοπρόσωπη εμφάνιση του Γενικού Γραμματέα και του προσφεύγοντος κατά την προφορική διαδικασία, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι ενδείξεις που προέβαλε ο προσφεύγων δεν συνιστούν ούτε καν αρχή αποδείξεως παραβάσεως του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ ή καταχρήσεως εξουσίας και ότι συνεπώς δεν χρειάζεται να ακουστεί η μαρτυρία της ΑΔΑ.
- 41 Πριν εξεταστεί η επιχειρηματολογία των διαδίκων, πρέπει καταρχάς να διευκρινιστεί η νομική φύση της διαδικασίας προσλήψεως που εφάρμοσε στην προκειμένη περίπτωση το Συμβούλιο για να καλύψει την κενή θέση διευθυντή στη Νομική Υπηρεσία (βαθμού Α 2).
- 42 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ ορίζει ότι, για την πλήρωση των κενών θέσεων στα κοινοτικά όργανα, η ΑΔΑ, αφού εξετάσει: α) τις δυνατότητες προαγωγής και

μεταθέσεως εντός του οργάνου, β) τις δυνατότητες οργανώσεως εσωτερικών διαγωνισμών στο όργανο και γ) τις αιτήσεις μετατάξεως υπαλλήλων άλλων οργάνων των τριών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κινεί τη διαδικασία διαγωνισμών βάσει τίτλων, βάσει εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι η ΑΔΑ μπορεί να υιοθετήσει διαδικασία διαφορετική από τη διαδικασία των διαγωνισμών για την πρόσληψη υπαλλήλων των βαθμών Α 1 και Α 2, καθώς και σε εξαιρετικές περιπτώσεις για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα.

- 43 Εν προκειμένω, από τον φάκελο που προσκόμισε το Συμβούλιο και από τις δηλώσεις του εκπροσώπου του καθού κατά τη συνεδρίαση, προκύπτει ότι η ΑΔΑ του Συμβουλίου αποφάσισε να πληρώσει την κενή θέση Α 2 στη Νομική Υπηρεσία με προαγωγή βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Κατά συνέπεια, το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το οποίο επιτρέπει στην ΑΔΑ άλλους τρόπους πληρώσεως των θέσεων του βαθμού Α 2, δεν είναι κρίσιμο για την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί αν η ΑΔΑ του Συμβουλίου τήρησε τις διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, όταν αποφάσισε να προαγάγει τον R. Β. στην εν λόγω θέση.
- 44 Θα πρέπει σχετικά να εξεταστεί πρώτον η αιτίαση του προσφεύγοντος ότι δεν έγινε καμιά συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων.
- 45 Το Συμβούλιο βεβαίωσε ότι ο Γενικός Γραμματέας προέβη σε τέτοια εξέταση. Σύμφωνα με το υπηρεσιακό σημείωμα της 23ης Μαΐου 1990, που αναφέρθηκε πιο πάνω, η ΑΔΑ, πριν αποφασίσει, έλαβε τη γνωμοδότηση της επιτροπής επιλογής, στην οποία περιλαμβανόταν ο προϊστάμενος της οικείας υπηρεσίας, που είχε συζητήσει με καθένα υποψήφιο. Κατόπιν ο Γενικός Γραμματέας άκουσε προσωπικά τους υποψηφίους. Απαντώντας σε ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, ο εκπρόσωπος του καθού ισχυρίστηκε, χωρίς να αντικρουστεί από τον προσφεύγοντα, ότι η επιτροπή επιλογής και η ΑΔΑ είχαν στη διάθεσή τους τις εκθέσεις βαθμολογίας των υποψηφίων, φύλλα που είχε καταρτίσει η διοίκηση προσωπικού και τα οποία αφορούσαν την υπηρεσιακή κατάσταση κάθε υποψηφίου και ιστορούσαν την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του εντός του οργάνου, καθώς και τις αιτήσεις υποψηφιότητας.

- 46 Ο προσφεύγων εξέφρασε ορισμένες αμφιβολίες σε σχέση με το προαναφερθέν σημείωμα της 23ης Μαΐου 1990. Ωστόσο, δεν αμφισβήτησε ρητά το αληθές του περιεχομένου του. Μολονότι τα ονόματα των μελών της επιτροπής επιλογής, η μαρτυρία των οποίων θα μπορούσε να είχε ακουστεί επί του θέματος αυτού, προκύπτουν από το εν λόγω σημείωμα, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε επίσης την απόδειξη ότι το σημείωμα αυτό και τα παραρτήματά του δεν περιγράφουν με ακρίβεια τη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Αντιθέτως, αναγνώρισε ότι είχε με τον γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας και με την ΑΔΑ τις συζητήσεις που αναφέρονταν στο σημείωμα. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι ασαφείς εναντιώσεις που προέβαλε ο προσφεύγων δεν αρκούν για να προκαλέσουν αμφιβολίες όσον αφορά τη γενομένη περιγραφή, στο εν λόγω σημείωμα, της διαδικασίας που ακολουθήθηκε για την πλήρωση της επίδικης θέσεως.
- 47 Η διαδικασία που ακολούθησε στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑ, όπως προκύπτει από τον φάκελο που προσκόμισε το Συμβούλιο και από τις απαντήσεις του εκπροσώπου του στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, καταρτίστηκε με περίσκεψη για να διασφαλιστεί η αυστηρή εξέταση των υποψηφιοτήτων που υποβλήθηκαν. Η προσφυγή σε επιτροπή επιλογής καταδεικνύει τη φροντίδα της ΑΔΑ να αποφασίσει μετά το πέρας μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης και αντικειμενικής διαβουλεύσεως. Το γεγονός ότι η σύσταση τέτοιας επιτροπής ad hoc δεν προβλέπεται από τον ΚΥΚ δεν κλονίζει άλλωστε τη νομιμότητα της διαδικασίας που ακολούθησε η ΑΔΑ. Πράγματι, ναι μεν οι αποφάσεις προαγωγής και η συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ υπάγονται στην αρμοδιότητα μόνο της ΑΔΑ, αυτή όμως μπορεί να παρεμβάλει, κατά την προπαρασκευαστική φάση των αποφάσεών της, ένα συμβουλευτικό όργανο του οποίου τη σύνθεση και τις αρμοδιότητες είναι ελεύθερη να ρυθμίσει (βλ., π.χ., την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1987, 324/85, Bouteiller κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 529, 547). Πρέπει εξάλλου να επισημανθεί ότι η επιτροπή αυτή μπορούσε να στηρίξει την υπόδειξή της προς την ΑΔΑ επί των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων, τις οποίες συμβουλευθήκε, καθώς και επί των αποτελεσμάτων των συζητήσεων που είχε μαζί τους ο γενικός διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας, μέλος της εν λόγω επιτροπής.
- 48 Το γεγονός ότι ο Γενικός Γραμματέας όχι μόνο είχε στη διάθεσή του τις εκθέσεις βαθμολογίας των υποψηφίων, αλλά προχώρησε και σε ατομικές συζητήσεις με καθέναν από αυτούς, καταδεικνύει ότι η ΑΔΑ φρόντισε να συλλέξει όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες για τους υποψηφίους και να σχηματίσει προσωπική γνώμη για την προσωπικότητά τους και για τα ουσιαστικά τους προσόντα που μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως βάση μιας συγκριτικής εξέτασης. Από τα πρακτικά της συζητήσεως που είχε ο προσφεύγων με τον Γενικό Γραμματέα στις 3 Απριλίου 1990 προκύπτει ότι στον προσφεύγοντα δόθηκε έτσι η ευκαιρία να επιστήσει την προσοχή της ΑΔΑ επί των ουσιαστικών του προσόντων ως υπαλλήλου στη Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου.

- 49 Το σύνολο αυτών των στοιχείων επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό του καθού ότι έγινε συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων.
- 50 Όσον αφορά την αιτίαση του προσφεύγοντος ότι η συγκριτική εξέταση των προσόντων που φέρεται ότι έγινε ήταν άνευ σημασίας, διότι η προαγωγή του R. B. αναλύεται στην πραγματικότητα σε μεταφορά του μαζί με τη θέση του, την οποία ακολούθησε αναβάθμιση της εν λόγω θέσεως και προαγωγή του ενδιαφερομένου, πρέπει να τονιστεί ότι αυτή η άποψη είναι ασυμβίβαστη με τη διεξαγωγή της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκόμισε και από τις δηλώσεις του καθού, την ακρίβεια των οποίων δεν αμφισβήτησε ο προσφεύγων με ακριβείς ισχυρισμούς. Ο προσφεύγων δεν επικαλέστηκε κανένα στοιχείο που να μπορεί να εξηγήσει γιατί η ΑΔΑ προέβλεψε τόσα στάδια σ' αυτή τη διαδικασία, παρεμβάλλοντας ιδίως μια επιτροπή επιλογής *ad hoc* χωρίς να είναι προς τούτο υποχρεωμένη από τον ΚΥΚ, αν το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής είχε ήδη προκαθοριστεί. Όσον αφορά το επιχείρημα που συνήγαγε σχετικά ο προσφεύγων από το γεγονός ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν είχε προσδιορίσει τα αντίστοιχα καθήκοντα της πληρωτέας θέσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ανακοίνωση αυτή περιείχε με αρκετή ακρίβεια τα ουσιαστικά καθήκοντα που πρέπει να εκπληρώνει ένας διευθυντής στη Νομική Υπηρεσία ενός κοινοτικού οργάνου, δηλαδή ιδίως να διευθύνει μια διοικητική μονάδα, να συμβουλεύει τον γενικό διευθυντή, να διατηρεί επαφές και να προβαίνει σε ειδικές μελέτες υψηλού επιπέδου. Το γεγονός ότι η περιγραφή αυτή αντιστοιχεί στην περιγραφή που έχουν συνήθως οι ανακοινώσεις κενών θέσεων διευθυντών της Νομικής Υπηρεσίας καταδεικνύει επίσης ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 51 Όσον αφορά την επικουρική αιτίαση του προσφεύγοντος κατά την οποία η ενδεχόμενη συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων είχε πλημμέλειες, θα πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως σε θέματα προαγωγών και ότι το Πρωτοδικείο πρέπει να περιορίζει τον έλεγχό του στο ζήτημα μήπως η αρχή έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο (βλ., π. χ., την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1987, 111/86, *Delauche* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 5345, 5362).
- 52 Ο προσφεύγων προβάλλει σχετικά ότι οι ατομικοί φάκελοι των υποψηφίων που υποβλήθηκαν στην επιτροπή επιλογής και στην ΑΔΑ δεν ήταν πλήρεις. Ωστόσο, κατά

το γράμμα του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, τα μόνα έγγραφα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη απαραίτητως για τη συγκριτική εξέταση είναι οι εκθέσεις βαθμολογίας των υπαλλήλων. Συνεπώς, η έλλειψη των λοιπών φυλλαδίων των ατομικών φακέλων των υποψηφίων δεν αποδεικνύει ότι η συγκριτική εξέταση των προσόντων τους στηρίχθηκε σε ατελή και ανεπαρκή βάση. Εξάλλου, η εκτίμηση των αντιστοιχών προσόντων των υποψηφίων στηρίζεται σε πολλά στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται αναγκαστικά στους ατομικούς φακέλους.

- 53 'Όσον αφορά τη φερομένη έλλειψη αντικειμενικότητας της ΑΔΑ έναντι του προσφεύγοντος, πρέπει να τονιστεί ότι οι ενδείξεις που επικαλέστηκε επί του θέματος αυτού ο προσφεύγων αφορούν προπαντός διαφορές αντιλήψεων, ιδίως σε νομικά ζητήματα, που παρουσιάστηκαν κατά το παρελθόν μεταξύ αυτού και της ΑΔΑ καθώς και άκαρπες προσπάθειες του προσφεύγοντος για να επιτύχει συνέντευξη με τον Γενικό Γραμματέα. Ακόμη και αν δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ορισμένες διαφορές όπως αυτές που αναφέρει ο προσφεύγων θα μπορούσαν να προκαλέσουν κάποια ενόχληση σε έναν ιεραρχικά προϊστάμενο έναντι υφισταμένου του υπαλλήλου, το ενδεχόμενο αυτό δεν συνεπάγεται, καθ' αυτό, ότι ο ιεραρχικά προϊστάμενος δεν είναι πλέον σε θέση να εκτιμήσει αντικειμενικά τα προσόντα του οικείου υπαλλήλου. Έτσι, οι περιστάσεις που επικαλείται ο προσφεύγων δεν συνιστούν συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου δεν ήταν αντικειμενικός έναντι αυτού. Επιπλέον, η παρεμβολή της επιτροπής επιλογής στη διαδικασία της επίδικης προαγωγής και το γεγονός ότι η ΑΔΑ ακολούθησε την πρόταση της επιτροπής αυτής είναι ασυμβίβαστα με την άποψη ότι η απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος ήταν συνέπεια της προκαταλήψεως της ΑΔΑ έναντι αυτού.
- 54 Ο προσφεύγων παραπονείται επίσης ότι τα ουσιαστικά του προσόντα, ιδίως ως εκπροσώπου του οργάνου ενόπιον του Δικαστηρίου, δεν αναγνωρίστηκαν και δεν εκτιμήθηκαν κατά τη σωστή τους αξία. Οι ενδείξεις στις οποίες αναφέρεται σχετικά και οι οποίες αφορούν αφενός τις επιστημονικές και διδακτικές του δραστηριότητες για τις οποίες το Συμβούλιο δεν του χορήγησε τις διευκολύνσεις που επιθυμούσε, αφετέρου δε τα μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο σε εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση 85/82, δεν επιτρέπουν πάντως τη διαπίστωση ότι οι υπηρεσίες του προσφεύγοντος χαρακτηρίστηκαν ως « ανάξιες ». Πράγματι, το γεγονός ότι οι ιεραρχικά προϊστάμενοι ενός ανωτέρου υπαλλήλου κρίνουν ότι το συμφέρον της υπηρεσίας εμποδίζει την παροχή ειδικής αδειάς για την παράδοση μαθημάτων στο εξωτερικό δεν είναι καθόλου ασυμβίβαστο με πολύ ευνοϊκή εκτίμηση των ικανοτήτων και της εργασίας του ενδιαφερομένου. Εξάλλου, δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των ενεργειών συμμορφώσεως του οργάνου προς την προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983

στην υπόθεση 85/82, στην οποία ήταν διάδικος ο προσφεύγων, και της εκτιμήσεως των επαγγελματικών του υπηρεσιών ως εκπροσώπου του οργάνου. Κατόπιν αυτού, οι ενδείξεις που επικαλέστηκε ο προσφεύγων δεν αποδεικνύουν ότι τα προσόντα του ως εκπροσώπου του Συμβουλίου ενώπιον του Δικαστηρίου δεν ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της συγκριτικής έρευνας.

- 55 Εξάλλου, η έκφραση « ειδική τεχνική μόρφωση » που χρησιμοποιήθηκε στο υπόμνημα αντικρούσεως του καθού δεν σημαίνει επίσης ότι η δραστηριότητα του προσφεύγοντος ως εκπροσώπου ενώπιον του Δικαστηρίου υποτιμήθηκε από την ΑΔΑ. Η έκφραση αυτή αποσκοπεί μάλλον στην υποστήριξη της απόψεως ότι η ΑΔΑ απέδωσε μεγαλύτερη βαρύτητα, στο πλαίσιο της συγκριτικής εξέτασης των ουσιαστικών προσόντων, σε άλλες ιδιότητες από αυτές που απαιτούνται για την καλή εκτέλεση του έργου του εκπροσώπου ενός οργάνου ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων. Έτσι, πρέπει να παρατηρηθεί ότι μια τέτοια στάθμιση των απαιτούμενων ιδιοτήτων ανήκει στην εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ όταν προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων για προαγωγή.
- 56 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, παρόλον ότι ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της τελευταίας εκθέσεως βαθμολογίας του R. B., που κατατέθηκε στη δικογραφία, δεν προέβαλε κατά την προφορική διαδικασία κανένα επιχείρημα αμφισβήτησεως, από την άποψη αυτή, του επαρκώς αιτιολογημένου της συγκριτικής εξέτασης.
- 57 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι τα στοιχεία που προβάλλει ο προσφεύγων δεν αποδεικνύουν ότι η συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων ήταν πλημμελής.
- 58 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλομένη προαγωγή πρέπει να ακυρωθεί διότι το Πρωτοδικείο δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία για να ελέγξει τη νομιμότητά της. Κατόπιν όμως αιτήσεως του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο προσκόμισε έγγραφα τα οποία, μαζί με τις απαντήσεις που δόθηκαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση, καθιστούν φανερό ότι η ΑΔΑ τήρησε τις απαιτήσεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων δεν επικαλέστηκε συγκεκριμένα στοιχεία για να αμφισβητήσει το περιεχόμενο των εν λόγω εγγράφων, ούτε την ακρίβεια των δηλώσεων του εκπροσώπου του Συμβουλίου κατά τη συνεδρίαση. Έτσι, ελλείπει αντιρρήσεως στηριζομένης σε ακριβείς ισχυρισμούς ή σε πρόταση συγκεκριμένης αποδείξεως, τα πραγματικά στοιχεία που διαθέτει εν προκειμένω το Πρωτοδι-

κείο είναι επαρκή για να του επιτρέψουν να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης. Συνεπώς, δεν υπάρχει λόγος να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση για την αιτία αυτή.

- 59 Εξάλλου, ούτε υπάρχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα του προσφεύγοντος και να διαταχθεί η αυτοπρόσωπη εμφάνιση του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου κατά τη συνεδρίαση. Πράγματι, μόνο στην περίπτωση που ο προσφεύγων είχε επικαλεστεί συγκεκριμένα και ακριβή πραγματικά περιστατικά, αντικρούοντα τα στοιχεία που παρέσχε το καθού, θα έπρεπε το Πρωτοδικείο να προβεί σε διεξαγωγή αποδείξεων.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας

- 60 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου είχε αποφασίσει το αργότερο από το 1989 ή το 1990 « να μη προαγάγει ποτέ τον Schloh » και ότι ακολούθως ενήργησε κατά συνέπεια προς την απόφαση αυτή. Κατά τον προσφεύγοντα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν αιτιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά από τη βούληση του Γενικού Γραμματέα να μη τον προαγάγει, διότι είχε « κακή ανάμνηση γι' αυτόν » λόγω των δύο υποθέσεων που αναφέρθηκαν πιο πάνω (δηλαδή της μετέπειτα ανακληθείσας τοποθετήσεως του προϊσταμένου του γραφείου του Γενικού Γραμματέα ως υπαλλήλου βαθμού Α 2 και της υποθέσεως 85/82), στις οποίες είχε εμπλακεί ο προσφεύγων και στις οποίες ο Γενικός Γραμματέας είχε « χάσει στο νομικό πεδίο ».
- 61 Ο προσφεύγων υπογράμμισε στο υπόμνημά του ότι η απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς του συνίστατο στην πραγματικότητα σε δύο γραμμές και περιείχε επομένως « ανεπαρκή » αιτιολογία. Αναφέρεται στην προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, για να ισχυρισθεί ότι η συντομία αυτής της απαντήσεως, που δεν απαντά ούτε στους ισχυρισμούς που αφορούσαν τον μη σεβασμό του δικαίου και του Δικαστηρίου ούτε στη μομφή του ότι η συμπεριφορά της ΑΔΑ μπορούσε να χαρακτηριστεί ως nicht anständig (απρεπής), αποτελεί την ένδειξη της καταχρήσεως εξουσίας.
- 62 Ο προσφεύγων περιγράφει στη συνέχεια το πλαίσιο μέσα στο οποίο συντελέστηκε η προαγωγή του R. Β. για να καταδείξει ότι η προαγωγή αυτή είχε αποφασιστεί προς

σκοπό διαφορετικό από εκείνον του συμφέροντος της υπηρεσίας. Παρατηρεί ότι όταν φάνηκε, κατά τον Ιούλιο του 1989, ότι δεν υπήρχε υποψήφιος για μετάθεση στη θέση A 2 που κενώθηκε στη Νομική Υπηρεσία, ο γενικός διευθυντής Fornasier, αποφάσισε να αναδιοργανώσει προσωρινά την εν λόγω υπηρεσία σε τρεις ομάδες (η κάθε μία διευθυνόμενη από έναν υπάλληλο βαθμού A 2) αντί για τέσσερις. Στην ομάδα που διηύθυνε ο Dashwood ανατέθηκαν τότε θέματα γεωργίας και θεσμικά. Ο Fornasier αποφάσισε ότι ο προσφεύγων θα έπρεπε να ασχολείται με τα νομικά ζητήματα της γεωργίας μέσα σ' αυτήν την ομάδα. Κατά τον προσφεύγοντα, το μέτρο αυτό ήταν αποδεκτό ως μεταβατική λύση, αλλά αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας ως λύση διαρκής, δεδομένου ότι ο φόρτος εργασίας στα δύο αυτά πεδία τα οποία, κατά τα προηγούμενα εικοσιπέντε έτη, δεν τα πραγματευόταν ποτέ μόνο ένας προϊστάμενος ομάδας, εμπόδιζε τον τελευταίο να ασχολείται με αρκετούς σημαντικούς φακέλους.

- 63 Κατά τον προσφεύγοντα, η ιδέα που κυριάρχησε τότε ήταν ότι η τοποθέτηση ενός τετάρτου υπαλλήλου βαθμού A 2 θα επέτρεπε εκ νέου την ανακατανομή των καθηκόντων της Νομικής Υπηρεσίας μεταξύ τεσσάρων ομάδων και ότι τα θεσμικά θέματα και τα θέματα γεωργίας θα διαχωρίζονταν και πάλι. Δεν συνέβη όμως αυτό. Μόνο τα θέματα μετανάστευσης και ορισμένα άλλα θέματα παραχωρήθηκαν στον R. B., ο οποίος ήταν προεχόντως επιφορτισμένος με τα νομικά ζητήματα που προέκυψαν από την ενοποίηση της Γερμανίας. Τα θέματα αυτά αντιστοιχούσαν, κατά τον προσφεύγοντα, στα καθήκοντα που ασκούσε ήδη όταν υπαγόταν ακόμα στη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Υποθέσεων, όπου εργαζόταν, μεταξύ άλλων, και επί των προβλημάτων της Ανατολικής Ευρώπης. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το έργο της απασχολήσεως με τη νομοθεσία που κατέστη αναγκαία μετά τη γεωγραφική διεύρυνση της Κοινότητας δεν είχε παραχωρηθεί στη Νομική Υπηρεσία κατά την προηγούμενη διεύρυνση. Επίσης, τα καθήκοντα που αφορούσαν τα διακυβερνητικά συνέδρια για την οικονομική και νομισματική ένωση και για την πολιτική ένωση, που είχαν ανατεθεί στον R. B., υπάγονταν προηγούμενως στην αρμοδιότητα της Γενικής Διευθύνσεως Εξωτερικών Υποθέσεων.
- 64 Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, από τα προηγούμενως εκτεθέντα προκύπτει ότι ο Γενικός Γραμματέας « χρησιμοποίησε τη γερμανική ενοποίηση » για να τοποθετήσει τον R. B. μαζί με τα προηγούμενα καθήκοντά του στη Νομική Υπηρεσία, για να μπορέσει να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχει πλέον κενή θέση A 2 και ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε επομένως να προαχθεί. Από αυτό ο προσφεύγων συνάγει ότι ο Γενικός Γραμματέας χρησιμοποίησε την ευρεία εξουσία αποφάσεως που διαθέτει για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο του παραχωρήθηκε αυτή η εξουσία, έτσι ώστε η προαγωγή του R. B. να ισοδυναμεί με κατάχρηση εξουσίας.

- 65 Το Συμβούλιο απαντά στον λόγο αυτό ακυρώσεως ότι οι ενδείξεις που αναφέρει ο προσφεύγων δεν αποδεικνύουν ότι η ΑΔΑ επεδίωξε σκοπό ξένο προς το συμφέρον της υπηρεσίας και ότι οι εν λόγω ενδείξεις δεν έχουν καμία σχέση με τα ζητήματα που εξετάζει το Πρωτοδικείο.
- 66 Ειδικότερα, το καθού φρονεί ότι η συντομία της απαντήσεως στην ένσταση του προσφεύγοντος δεν αποτελεί ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας. Υπογραμμίζει ότι η κατάσταση, εν προκειμένω, είναι διαφορετική από εκείνη στην υπόθεση 85/82, όπου η έλλειψη οποιασδήποτε αναφοράς, στην απόρριψη των ενστάσεων περισσότερων υπαλλήλων, στην ειδική αίτηση που είχαν προβάλει και σύμφωνα με την οποία η εν λόγω θέση Α 2 είχε « καταληφθεί με αλεξίπτωτο από έναν Λουξεμβουργιανό υπάλληλο », είχε θεωρηθεί ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας. Ενώ στην υπόθεση αυτή, τόσο ο προσφεύγων όσο και ένας άλλος υπάλληλος είχαν προβάλει με τις ενστάσεις τους παραβίαση αρχής του δικαίου που είχε σχέση με την επίδικη προαγωγή, τέτοια αναφορά λείπει από την ένσταση του προσφεύγοντος στην παρούσα υπόθεση.
- 67 Όσον αφορά το υπηρεσιακό συμφέρον, το καθού ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων παρερμήνευσε την εσωτερική αναδιοργάνωση της Νομικής Υπηρεσίας στην οποία πρόβη το 1989 ο γενικός διευθυντής. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη από τον γενικό διευθυντή στο γενικό πλαίσιο ασκήσεως των εξουσιών του διοικήσεως και όχι από την ΑΔΑ του Συμβουλίου. Υπενθυμίζει ότι το ζήτημα της γερμανικής ενοποιήσεως δεν ήταν στην ημερησία διάταξη τον Ιούλιο του 1989 όταν ελήφθη η απόφαση αναδιοργανώσεως της Νομικής Υπηρεσίας. Πάντως, κατά την ανέλιξη της διαδικασίας προσλήψεως, η γερμανική ενοποίηση κατέστη δυνατή και τα ζητήματα της οικονομικής και νομισματικής ενώσεως καθώς και της πολιτικής ενώσεως έλαβαν έκταση. Μετά την προαγωγή του R. B. ο γενικός διευθυντής έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να δημιουργηθεί μια μικρή ομάδα για να παρακολουθεί αυτά τα εξαιρετικά σημαντικά και ευαίσθητα ζητήματα στο νομικό πεδίο σε στενή συνεργασία μαζί του.
- 68 Κατά την άποψη του Συμβουλίου, ο προσφεύγων προβαίνει σε εσφαλμένη ερμηνεία των περιστατικών όταν ισχυρίζεται ότι τον Ιούλιο του 1989 η ΑΔΑ μείωσε από τέσσερις σε τρεις τον αριθμό των ομάδων εντός της Νομικής Υπηρεσίας προς τον σκοπό δημιουργίας αργότερα ομάδες που θα ασχολείται με τη νομοθεσία που κατέστη ανα-

γκαία κατόπιν της γεωγραφικής διευρύνσεως της Κοινότητας, έργο για το οποίο δεν είχε την απαιτούμενη πείρα.

- 69 Το Συμβούλιο προσφέρθηκε, με το υπόμνημα απαντήσεώς του, να υποβάλει στο Πρωτοδικείο υπηρεσιακά σημειώματα που είχε συντάξει ο R. B. για να αποδειχθεί ότι στον τελευταίο είχαν πράγματι ανατεθεί καθήκοντα νομικά που δεν θα του είχαν ανατεθεί αν είχε παραμείνει στην προηγούμενη υπηρεσία του.
- 70 Για να κριθεί αν ο παρών λόγος ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας είναι βάσιμος, πρέπει να ερευνηθεί αν η ΑΔΑ έκανε χρήση της εξουσίας της εκτιμήσεως, στο πλαίσιο της συγκριτικής εξέτασης των υποψηφίων για προαγωγή, για σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίο της έχει παραχωρηθεί αυτή η εξουσία, δηλαδή για τον σκοπό πληρώσεως της κενής θέσεως με την προαγωγή του πιο κατάλληλου υποψηφίου για να ασκήσει τα σχετικά καθήκοντα.
- 71 Κατά τον προσφεύγοντα, ο πραγματικός σκοπός που επεδίωκε η ΑΔΑ ήταν να εμποδίσει την προαγωγή του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 2. Η δέσμη των ενδείξεων που προβάλλει ο προσφεύγων για να υποστηρίξει την άποψή του αυτή συντίθεται πρώτον από πραγματικά περιστατικά που καταδεικνύουν ότι υφίσταντο διχογνωμίες σε νομικά ζητήματα μεταξύ του προσφεύγοντος και του Γενικού Γραμματέα, σε ορισμένο αριθμό υποθέσεων στις οποίες υπερίσχυσε τελικά η άποψη του προσφεύγοντος. Ακόμη και αν δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι τέτοιες περιστάσεις μπορούν να προκαλέσουν κάποιον θυμό σ' έναν ιεραρχικά προϊστάμενο έναντι υφισταμένου υπαλλήλου, η πιθανότητα όμως αυτή και μόνη δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Γραμματέας παρακινήθηκε από προσωπική μνησικακία έναντι του προσφεύγοντος και ότι έτσι ωθήθηκε να λάβει απόφαση αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας και κατά παράβαση των ισχυουσών διατάξεων. Έτσι, ο προσφεύγων δεν επικαλέστηκε καμιά συγκεκριμένη εκδήλωση μεροληψίας του Γενικού Γραμματέα έναντι αυτού από την οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε με σκοπό να εμποδιστεί η προαγωγή του.
- 72 Όσον αφορά, περαιτέρω, τη συντομία της απαντήσεως στην ένσταση του προσφεύγοντος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν υπάρχει κανένας γενικός κανόνας κατά τον οποίο μια συνοπτική απάντηση, ή ακόμη και η έλλειψη απαντήσεως, σε μια ένσταση αποτελεί ένδειξη παρανομίας.

- 73 Αφενός, από το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ προκύπτει ότι η ΑΔΑ μπορεί νομίμως να μην απαντήσει σε μια ένσταση. Αφετέρου, είναι αληθές ότι η ΑΔΑ υποχρεούται, δυνάμει του εν λόγω άρθρου 90, παράγραφος 2, να αιτιολογεί τη ρητή απόφασή της περί απορρίψεως μιας ενστάσεως κατά αποφάσεως προαγωγής, (βλ., π.χ., τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Rec. 1974, σ. 1099, και της 7ης Φεβρουαρίου 1990, 343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225), δεν είναι όμως υποχρεωμένη να αποκαλύψει στον αποκλεισθένα υποψήφιο τη συγκριτική εκτίμηση στην οποία προέβη γι' αυτόν και για τον υποψήφιο που επελέγη για την προαγωγή. Η ΑΔΑ μπορεί να περιοριστεί στην αιτιολογία που αφορά την ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτά ο ΚΥΚ τη νομιμότητα μιας προαγωγής (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, σ. 1108, και, καθόσον αφορά την αιτιολογία αποφάσεως που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 50 του ΚΥΚ, την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1978, Oslizlok κατά Επιτροπής, σ. 1099, 1113).
- 74 Στο προαναφερθέν σημείωμά του της 14ης Νοεμβρίου 1990 με το οποίο απορρίπτει την ένσταση του προσφεύγοντος, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου, αφού βεβαιώνει ότι η ένσταση αποτέλεσε αντικείμενο εμπειριστατωμένης έρευνας, υπενθύμισε τη διάταξη του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Υπογραμμίζοντας κατόπιν την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ σε θέματα προαγωγής, ο Γενικός Γραμματέας δήλωσε ότι τήρησε σχολαστικά τους κανόνες που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ. Στηρίχθηκε δε σε αυτές τις γενικές σκέψεις για να καταλήξει ότι δεν μπορούσε να κάνει δεκτή την ένσταση του προσφεύγοντος.
- 75 Το σημείωμα δεν περιλαμβάνει επομένως στοιχεία σχετικά με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης για να αιτιολογήσει την απόρριψη της ενστάσεως. Από το σημείωμα όμως αυτό προκύπτει σαφώς ότι η ΑΔΑ υποστηρίζει ότι προέβη σε συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων και των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων. Σιωπηρά, αλλά πάντως απερίφραστα, προκύπτει επίσης από το σημείωμα αυτό ότι η έρευνα αυτή κατέληξε στην επιλογή άλλου υποψηφίου και όχι του προσφεύγοντος.
- 76 Κατόπιν των εκτεθέντων διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία που περιλαμβάνει το σημείωμα της 14ης Νοεμβρίου 1990, έστω και αν υπήρξε συνοπτική, ικανοποιεί την απαίτηση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Κατά συνέπεια, η συντομία της εν λόγω αιτιολογίας δεν μπορεί να αποτελέσει ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας.

- 77 Το γεγονός ότι ήταν διαφορετική η κρίση στην υπόθεση 85/82, που αναφέρθηκε πιο πάνω, εξηγείται από τις ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως αυτής, στην οποία το καθού είχε αφήσει αναπάντητους συγκεκριμένους, ειδικούς και ολοκληρωμένους ισχυρισμούς που αφορούσαν τη σχετική παρανομία (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, Schloß κατά Συμβουλίου, σ. 2105, 2129 και επ.). Στην προκειμένη υπόθεση πρόκειται, αντιθέτως, για έλλειψη ειδικής απαντήσεως σε αξιολογικές κρίσεις που εξέφερε ο προσφεύγων για ενέργειες της ΑΔΑ. Επομένως, το γεγονός ότι η ΑΔΑ απέσχε του σχολιασμού των αξιολογικών αυτών κρίσεων στην απάντησή της επί της ενστάσεως δεν συνιστά ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας.
- 78 Οι περιστάσεις της αναδιοργάνωσης της Νομικής Υπηρεσίας, καταρχάς για να καλυφθεί η έλλειψη τέταρτου διευθυντή, αργότερα δε για να αντιμετωπιστούν τα νέα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην υπηρεσία αυτή, επίσης δεν δημιουργούν την υπόνοια ότι αυτή η ανακατανομή καθηκόντων έγινε για να αποφευχθεί η δυνατότητα προαγωγής του προσφεύγοντος μάλλον, παρά προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Η πρώτη αναδιοργάνωση, σε τρεις ομάδες, εξηγείται με την προαγωγή ενός πρώην διευθυντή και δεν αφήνει να φανεί καμιά δυσμενής διάκριση για τον προσφεύγοντα. Η δεύτερη αναδιοργάνωση αποτελεί τη συνέπεια της προσβαλλομένης προαγωγής σε θέση για την οποία η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν αναφερόταν καθόλου στη γερμανική ενοποίηση. Ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η ΑΔΑ χρησιμοποίησε το μέτρο αυτό ως μέσο προαγωγής του R. B. εις βάρος του δεν στηρίζεται επομένως σε αντικειμενικά στοιχεία.
- 79 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο ισχυρισμός περί καταχρήσεως εξουσίας δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη παρά μόνον αν ο προσφεύγων προβάλλει αντικειμενικά, ουσιαστικά και συγκλίνοντα στοιχεία που να φανερώνουν την ύπαρξή της (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1989, 361/87, Caturla-Poch και De la Fuente κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 2471, 2489, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 1991, T-156/89, Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-407, σκέψη 120). Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι τα στοιχεία που επικαλείται ο προσφεύγων δεν πληρούν αυτές τις απαιτήσεις. Επομένως, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων δεν θεμελίωσε επαρκώς τον λόγο ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας.
- 80 Επίσης πρέπει να τονιστεί ότι, και αν μπορούσαν ακόμα να υφίστανται κατά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας αμφιβολίες σχετικά με τον σκοπό που επιδίωκε η ΑΔΑ όταν εξέδιδε την επίδικη απόφασή της, τα στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία που ακολου-

θήθηκε για τη συγκριτική εξέταση των υποψηφίων που προσκόμισε το Συμβούλιο κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, ιδίως δε οι αντίστοιχες εκθέσεις βαθμολογίας, επέτρεψαν στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι οι αμφιβολίες αυτές έπρεπε να τεθούν εκ ποδών.

- 81 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 82 Κατά την έγγραφη διαδικασία ο προσφεύγων περιορίστηκε στην επίκληση της « ανεπαρκούς » αιτιολογίας της αποφάσεως που απέρριψε την ένστασή του για να στηρίξει τον λόγο ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας. Στη συνεδρίαση ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η απόφαση αυτή δεν ήταν αιτιολογημένη. Επί του θέματος αυτού είχε ήδη υποστηρίξει το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας, αναφερόμενο στην προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1978, 34/77, Oslizlok, ότι το σημείωμα με το οποίο απορρίφθηκε η ένσταση περιλαμβάνει επαρκή αιτιολογία που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 83 Το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου απαγορεύει την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία. Το Πρωτοδικείο όμως υποχρεούται να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως αν το Συμβούλιο τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως της αποφάσεώς του (βλ. τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463, και της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-115/89, Gonzalez Holguera κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-831).
- 84 Θα πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της 14ης Νοεμβρίου 1990, με το οποίο απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος, ήταν επαρκής σε σχέση με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (βλ. πιο πάνω τις σκέψεις 73 έως 76).

- 85 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει επικουρικά ότι το σημείωμα της 23ης Μαΐου 1990, που προσκόμισε το καθού κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας, παρέσχε συμπληρωματικά στοιχεία όσον αφορά την αιτιολογία, αναφέροντας ιδίως τη βαρύτητα που αποδόθηκε στα προσόντα « διοικήσεως » των υποψηφίων. Ο προσφεύγων ενημερώθηκε κατά τη συνεδρίαση για τη φύση των εγγράφων βάσει των οποίων έγινε η επιλογή. Μπόρεσε να λάβει γνώση του αποτελέσματος της προφορικής εισηγήσεως της επιτροπής επιλογής, με την οποία προτάθηκε η προαγωγή του R. Β. Ο εκπρόσωπός του έλαβε επίσης γνώση της τελευταίας εκθέσεως βαθμολογίας αυτού. Ο προσφεύγων είχε έτσι τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της συγκριτικής εξέτασης στην οποία προέβη η ΑΔΑ και να αναπτύξει τους σχετικούς λόγους του. Επίσης, τα στοιχεία που παρέσχε το καθού επέτρεψαν στο Πρωτοδικείο να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέτρο που συμβιβάζεται με την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που έχει η ΑΔΑ στις προαγωγές.
- 86 Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι σε κάθε περίπτωση η τυχόν ανεπάρκεια αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως κατέστη άνευ αντικειμένου μετά τις εξηγήσεις που έδωσε το καθού κατά τη διάρκεια της δίκης και δεν μπορεί πλέον να χαρακτηριστεί ως παράβαση ουσιώδους τύπου που να δικαιολογεί, καθ' αυτή, την ακύρωση της απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος (βλ., π.χ., την απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 1988, 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Sergio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, 1440).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 87 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Κατά το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδα τους. Πρέπει επομένως να καταδικαστεί κάθε διάδικος να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Lenaerts

Barrington

Kirschner

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Φεβρουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
K. Lenaerts